

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

 Ἀπουσιαζούσης τῆς Διευθύνσεως τὰ
ΕΞΕΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ εἰς οὐδένα ἀποστέλλων-
ται ἄνευ π ρ ο π λ η ρ ω μ ῆ ς.

Οἱ ἐν ταῖς Ἑπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ κκ.
Συνδρομηταὶ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν τὰς συν-
δρομάς των διὰ γραμματοσήμου ἐλληνικοῦ, ἀγ-
γλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

Ἄμα τῇ παραλαβῇ τῆς συνδρομῆς, ἀποσέλ-
λεται δωρεὰν τοῖς Συνδρομηταῖς τῆς « Ἀθη-
ναῖδος » χρωματισμένη εἰκὼν.

Ῥαῖον πλοῖον μὲ κυματίζουσαν Ἀγγλικὴν ση-
μαῖαν διήρχετο τὸν ὠκεανὸν περὶ τὸ δειλινὸν Θερινῆς
τινὸς ἡμέρας. Ἡ Ἀγγλία τότε διέκειτο εἰρηνικῶς πρὸς
ὅλα τὰ ἔθνη — ἡ θάλασσα ἦτο γαλήνιος — ὁ καιρὸς εὖ-
διος, ὁ δὲ αἴθριος ὀρίζων δὲν παρίστα σημεῖα τρικυ-
μίας· ὁ ναύκληρος ὅμως ἐφαίνετο λίαν ἀνήσυχος ῥί-
πτων πολλὰ ταραχῶδη βλέμματα εἰς τινὰ διεύθυν-
σιν καὶ διευθύνων τὸ πλοῖον ἀντιθέτως. Ὁ πλοίαρχος
μὲ ὠχρὰν καὶ τεταραγμένην ὄψιν πλησιάσας αὐτὸν
τῷ λέγει :

Βεβαίως, τώρα θεόν ν' ἀσφαλισθῶμεν, κάλλιον νὰ
διευθυνώμεθα πρὸς ἀρισερὰ, διότι εὐκόλως μὲν δυνάμε-
θα νὰ πλησιάσωμεν, μετὰ δυσχερείας ὅμως θέλομεν
ἀπομακρυνθῇ.

Τί δὲ ἦτο ὁ μυστήριος οὗτος κίνδυνος;

Ἦτο ὕψαλος, εἰς τῶν ἀπατηλῶν ἐκείνων κινδύνων
τῆς θαλάσσης, ὅστις ἀκαταμαχίτως καταστρέφει παν-
τὶ τρόπον καὶ τὸ ἰσχυρότερον τῶν πλοίων. Αὐτοὶ δὲ
ἀπερικέκλιτοι προσεγγίσαντες εἰς τὸν κίνδυνον τοῦ-
τον κατεβλήθησαν ὑπὸ τρόμου, καὶ ὄντως, διότι σπα-
νίως ἐκ τούτου ποτὲ σώζεται τις.

Ἀναγνώστα, ἔχε ὑπ' ὄψιν ὅτι χεῖρονες ὕψαλοι τῶν
ὠκεανέων, ὑπάρχουσιν εἰς τὴν ξηρὰν, ἦτοι αἱ ἀσέβειαι
τοῦ βίου, ἡ μέθη, τὸ χαρτοπαίγνιον, ἡ ἀτιμία καὶ τὰ

ὅμοια, ἅτινα, ὅταν ἅπαξ ἐπηρεάσωσι τὸν ἄνθρωπον,
θέλουσι τὸν παρασύρει εἰς τὸ βάραθρον τῆς ἀπωλείας.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἅπασαι αἱ ἁμαρτίαι ἔχουσιν τι τὸ
ὀλέθριον μαγευτικόν, ἀλλ' αὐταὶ πλέον τῶν λοιπῶν.
Ἐὰν λοιπὸν εὐρίσκησαι ἤδη πλησίον τοιοῦτου κινδύ-
νου, φύγε χάριν τῆς ζωῆς σου. Πρόσελθε τῷ Κυρίῳ
ὅστις εἶναι ἡ μόνη καταφυγὴ καὶ προστασία σου. Ἀ-
πομακρύνθητι τῆς ὁδοῦ τῆς καταστροφῆς, ἀπόφυγε
ταύτην, μὴ διέλθῃς δι' αὐτῆς, ὀπισθοδρόμησιν καὶ
πάρελθε.

ΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΣΠΟΥΔΗΣ ΠΑΡΗΓΟΡΙΑΙ

Πάντες οἱ μεγάλοι ἄνδρες, ἀρχαῖοι καὶ νεώτεροι, ἐξ-
ύμνησαν τὰ ἐκ τῆς παιδείας καλὰ καὶ ἰδίᾳ παρέστη-
σαν τὴν παρηγορίαν, ἣν ἀντλοῦσιν ἐν τῇ σπουδῇ. Ἐ-
ὦντες ἐν τῷ παρόντι τί ἄλλοι περὶ τούτου ἔγραψαν,
δημοσιεύομεν ἐνταῦθα ὅ,τι λέγει ὁ πολὺς Σατωδρι-
άνδος.

« Πῶς δύναμαι νὰ διασῶρῶ τὰ γράμματα; Θὰ ἡ-
μην λίαν ἀχάριστος, ἀφοῦ τὰ γράμματα ἐπροξένησάν
μοι τὸ γόητρον τῶν ἡμερῶν μου. Ἔσχον τὰς δυστυ-
χίας μου καθὼς τόσοι ἄλλοι· διότι περὶ τῆς ἐν τοῖς
ἄνθρωποις θλίψεως δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅ,τι λέγει ὁ
Λουκρήτιος περὶ τῆς λαμπάδος τοῦ βίου.

..... Quasi cursores vitae lampada tradunt

τούτέστι

..... Ὡς οἱ δρομεῖς παραδίδουσι τὰς λαμπάδας τοῦ βίου.

Πάντοτε εὗρον ἐν τῇ σπουδῇ λόγον εὐγενῆ νὰ ὑπο-
μείνω καρτερικῶς τὰς δυστυχίας μου. Πολλάκις, κα-
θήμενος εἰς τὸ ἄκρον ὁδοῦ ἐν Γερμανίᾳ, χωρὶς νὰ γνω-
ρίζω, τί ἐμελλον νὰ γείνω, ἐλησμόνησα τὰ δεινὰ μου
καὶ τοὺς αἰτίους τῶν δεινῶν μου, ὄνειροπολῶν εὐάρε-
στόν τινα χίμαιραν, ἣν μοι παρουσίαζαν αἱ συμπαθεῖς
Μοῦσαι, ἐκόμιζον μετ' ἐμαυτοῦ ὑπὲρ πᾶν ἀγαθὸν τὸ χει-
ρόγραφόν μου περὶ τῶν ἐρήμων τοῦ νέου κόσμου· καὶ

πλειστάκις αἱ εἰκόνες τῆς φύσεως σχεδιασθεῖσαι ὑπὸ τὰς καλύβας τῶν Ἰνδῶν μετὰ παρηγόρησαν ἰστάμενον παρὰ τὴν θύραν καλύβης τῆς Οὐεστφαλίας, ἥς μοι εἶχον ἀπαγορεύσει τὴν εἰσοδόν.

«Οὐδὲν εἶνε καταλληλότερον τῆς σπουδῆς εἰς τὸ διασκεδάσαι τὰς παραχῆς τῆς καρδίας, εἰς τὸ ἀποκαταστήσαι εἰς ἐντελὴ συμφωνίαν τὰς ἀρμονίας τῆς ψυχῆς. Ὅταν, καταβεβλημένος ὑπὸ τῶν τρικυμιῶν τοῦ κόσμου, καταφεύγῃς εἰς τὸ θυσιαστήριον τῶν Μουσῶν, αἰσθάνεσαι ὅτι εἰσέρχεται εἰς γαλήνιον ἀτμόσφαιραν, ἥς ἡ εὐνους ἐπίδρασις κατεπράυνεν ἀμέσως τὸ πνευμά σου. Ὁ Κικέρων ἐγένετο μάρτυς τῶν δεινῶν τῆς πατρίδος του· εἶδεν ἐν Ῥώμῃ τὸν δῆμιον καθήμενον παρὰ τὸ θῦμα (κατὰ τύχην ἀποφυγόν τὸ ξίφος) καὶ ἀπολαύοντα τῆς αὐτῆς θέας, ἣν καὶ τὸ θῦμα εἶδε θλίβουσαν μετὰ τῆς αὐτῆς εἰλικρινείας καὶ τὴν χεῖρα, ἥτις εἶχε λουθῇ ἐν τῷ αἵματι τῶν συμπολιτῶν του καὶ τὴν χεῖρα, ἥτις εἶχεν ὑψωθῇ πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτῶν· εἶδε τὴν ἀρετὴν καταστᾶσαν ἀντικείμενον σκανδάλου ἐν καιρῷ ἐγκλημάτων, καθὼς τὸ ἐγκλημα εἶνε ἀντικείμενον φρίκης ἐν καιρῷ ἀρετῆς· εἶδε τοὺς διεσθαρμένους Ῥωμαίους διαστρέφοντας τὴν γλῶσσαν τοῦ Σικιπίωνος, ἵνα δικαιολογήσῃ τὴν χαμέρπειαν αὐτῶν, ἀποκαλοῦντες τὴν εὐστάθειαν ἰσχυρογνωμοσύνην, τὴν γενναιοῦτητα μανίαν, τὴν ἀνδρίαν ἀφροσύνην καὶ ζητοῦντες μέτα φιλοκερδῆ εἰς πράξεις ἐντίμους, ἵνα μὴ αἰσθάνωνται τὴν λύπην νὰ σεβασθῶσιν τι· εἶδε τοὺς ἑαυτοῦ φίλους ψυχραίνοντες ὀλίγον κατ' ὀλίγον πρὸς αὐτόν, κλείοντας τὰς καρδίας των εἰς τὴν διάχυσιν τῆς καρδίας του, παύοντας νὰ μεταδίδωσι τὰς συμφορὰς των εἰς τὰς ἑαυτοῦ συμφορὰς, μεταβάλλοντας βαθμυδὸν τὰ φρονήματα των· οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἀγόμενοι καὶ συντριβόμενοι ἐναλλάξ ὑπὸ τοῦ τροχοῦ τῆς τύχης τὸν εἶχον καταλίπη ἐν μεγίστῃ ἐρημίᾳ. Μετὰ τῶν τῶσαν μεγάλων τούτων συμφορῶν ἠνέωθησαν οἰκειακαὶ ὁδῶναι· «Ἡ »θυγάτηρ μου, ἔγραφε τῷ Σουλπικίῳ, μοι ἔμενεν ἥτο »στήριγμα πάντοτε παρὸν, πρὸς ὃ ἐδυνάμην νὰ κα- »ταφύγω. Τὸ γόητρον τῆς ὀμιλίας της μ' ἔκαμε νὰ »λησμονῶ τὰς συμφορὰς μου· ἀλλ' ἡ φρικώδης πλη- »γὴ ἦν ἔλαβον ἐκ τῆς ἀπώλειας, ἀνοίγει πάσας ἐ- »κείνας, τὰς ὁποίας ἐνόμιζον ἐπουλωθείσας »Ἐξεδιόχθην ἐκ τῆς οἰκίας μου καὶ ἐκ τῆς ἀγορᾶς».

«Τί ἐπραξεν ὁ Κικέρων ἐν θέσει οὕτω θλιβερᾷ; Κατέφυγεν εἰς τὴν σπουδὴν. «Συνεφιλιώθην μετὰ τῶν βιβλίων μου, λέγει πρὸς τὸν Οὐάρρων· τὰ βιβλία με »ἀνακαλοῦσιν εἰς τὴν ἀρχαίαν συναναστροφὴν· τὰ βιβλία δηλοῦσιν εἰς ἐμὲ ὅτι σὺ ὑπῆρξας σοφώτερος »ἐμοῦ, διότι δὲν ἐγκατέλιπες τὴν σπουδὴν».

Αἱ Μοῦσαι, αἵτινες ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν νὰ ἐκλέξωμεν τοὺς συντρόφους ἡμῶν, εἶναι ἰσχυρὸν καταφύγιον ἐν ταῖς πολιτικαῖς θλίψεσιν. Ὅταν ἀποκάμῃτε ζῶντες ἐν μέσῳ τοῦ Τυγελλίνου καὶ τοῦ Ναρκίσου, μεταφέρουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν συντροφίαν τοῦ Κάτωνος καὶ Φαβρικίου. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς συμφορὰς τῆς καρδίας, εἶνε ἀληθές, ὅτι ἡ σπουδὴ δὲν ἀποδίδει ἡμῖν

τοὺς φίλους, οὓς κλαίμεν, ἀλλὰ μετριάξει τὰς ὁδύνας, ἃς προξενεῖ ἡμῖν ἡ ἀπώλεια αὐτῶν· διότι ἀναμιγνύει τὴν ἀνάμνησιν αὐτῶν μετὰ παντός, ὅπερ εἶνε καθαρὸν ἐν τοῖς αἰσθήμασι τοῦ βίου καὶ καλὸν εἰς τὰς εἰκόνας τῆς φύσεως.»

Ο ΕΝ Τῇ ΡΩΣΣΙΑ ΧΕΙΜΩΝ

ΚΑΙ Αἱ ΔΙΑΣΚΕΛΑΣΕΙΣ

Ἐὰν ὁ ἐφετεινὸς χειμὼν παρ' ἡμῖν προξενεῖ ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν, ποῖον πρέπει νὰ προξενῇ ἐντύπωσιν ὁ ἐν Ῥωσσίᾳ χειμὼν; Ἐὰν ἡμεῖς ἀπηυδίσταμεν ἐκ τοῦ ἐφετεινοῦ χειμῶνος ἐκτάκτου ὄντος, τί ἄρ' ἔστι νὰ κάμωσιν οἱ κάτοικοι τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Σιβηρίας;

Δύο ὀνόματα προξενούσι φρίκην προφερόμενα, τὸ ὄνομα τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Σιβηρίας, διότι εἶνε συνώνυμα τοῦ παγετοῦ καὶ τῶν παγωμένων χωρῶν.

Ἀλλ' ἡ ἐντύπωσις, ἣν ἐμποιεῖ ἡμῖν ὁ καιρὸς οὗτος, καθ' ὃν αἰσθανόμεθα ὑπερβολικὸν ψυχρὸς, ἀναλογιζομένοις τὸν χειμῶνα τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Σιβηρίας, εἶνε ἄρ' ἔστι κατὰ πάντα ἀκριβὴς καὶ εὐλογος; Οὐχί. Διότι, εἶνε μὲν ἀληθές ὅτι ἡ Ῥωσσία εἶνε χώρα ψυχρὰ, ἀλλ' ἔχει καὶ καιροὺς θερμούς, θέρη ὥραια καὶ τὸν χειμῶνα καὶ τοὶ δριμύν, ἀλλ' αὐάρεστον.

Ὁ χειμὼν ἐν Ῥωσσίᾳ εἶνε μὲν δριμύς καὶ δὲν δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸν παρ' ἡμῖν σπανιώτατα συμβαίνοντα χειμῶνα, ὡς ἐφέτος, καὶ διαρκεῖ οὐχὶ δύο ἢ τρεῖς ἢ τὸ πολὺ τέσσαρας μῆνας, ἀλλ' ἑπτὰ καὶ εἶνε ξηρὸς, τραχύς καὶ ὅν καλῶς ἐχαρρακτήρισαν. Ὁ ἐν Ῥωσσίᾳ χειμὼν διαφέρει τοῦ συμβαίνοντος ἐν ἄλλαις τῆς Εὐρώπης χώραις καὶ δὴ ἐν Ἑλβετίᾳ, ὅστις διακρίνεται ἐκ τῆς τήξεως καὶ ἀναλύσεως τῆς χιόνος. Ἐν Ῥωσσίᾳ εἶνε ψυχρὸς δριμύς καὶ διαπεραστικόν· εἶνε χιών παχεῖα, σκληρὰ, ἥτις ὀμαλίζει τὸ ἔδαφος καὶ ἀντὶ νὰ παρακωλύῃ τὰς συγκοινωνίας καὶ τὴν ἐνεργητικότητα, τούναντίον διευκολύνει καὶ βοηθεῖ αὐτάς.

Ὅταν αἱ πρῶται χιόνες καλύψωσι τὸ ἔδαφος καὶ μετὰ μιᾶς ἢ δύο ἡμερῶν ψυχρὸς συσσωρευθῶσιν ἡ σκληρυνθῶσι, βαδίζουσιν ἐμπρὸς ἐξ ἐνὸς χωρίου εἰς ἄλλο, ἐξ ἐνὸς σταθμοῦ εἰς ἄλλον χωρὶς νὰ φοβῶνται ἢ νὰ ποκάμνωσιν.

Οἱ ποταμοὶ πήγνυνται καὶ γίνονται διαβατοὶ πεζῇ· αἱ λίμναι στερεοῦμεναι μέχρι δύο ἢ τριῶν ποδῶν βάθους παρέχουσιν ὥραιας ἐπιφανείας, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ πεζοδρόμοι καὶ τὰ ἔλκηθρα ἀφόδως διέρχονται· ἐπὶ τῶν ὀμαλισμένων τούτων ἀποστημάτων συγκεντρῶνται μάλιστα ἡ δραστηριότης τῶν ἐλκθήρων καὶ τοῦ πλήθους τῶν περιπατούντων. Διὰ τοῦτο ὁ Ῥώσσιος ἀγαπᾷ τοὺς χειμῶνάς του καὶ δὲν δυσαρρεστίζεται. Γνωρίζει νὰ κατασκευάζῃ ἐκ τῶν προβατίνων δερμάτων θερμὰς καὶ ἀδιαπεράστους μὴλωτάς, δι' ὧν περιφρονεῖ ἀτιμωρητὴ ὀκτῶ καὶ δέκα βαθμοὺς ψυχρῶς.

Οἱ Ῥώσοι διασκεδάζουσι τὸν χειμῶνα καὶ χρησιμοποιοῦσιν αὐτόν καὶ εἰς τὰς διασκεδάσεις των καὶ εἰς τὰς ἐργασίας των. Πᾶσαι αἱ συλλογαὶ τῶν ἀνεκδότων περιέχουσι τὴν ἱστορίαν τοῦ βασιλέως ἐκείνου τοῦ